

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. Перник, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

Членове: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ
РОМАН Т. НИКОЛОВ

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разгледа докладваното от РОМАН Т. НИКОЛОВ Въззивно гражданско дело № 20221700500254 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по въззивна жалба от Р. Ц. Д., против Решение № 261171 от 24.11.2021 г., постановено по гр.д. № 2062 по описа на Районен съд Перник за 2021 г., в частта, с която съдът е уважил предявените от „Топлофикация – Перник“ ЕАД срещу нея установителни искове.

В жалбата се поддържа, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че между ответницата и „Топлофикация – Перник“ ЕАД липсва валидно договорно правоотношение и че същата няма качеството потребител на топлинна енергия. Обжалва и решението в частта за разноските.

В законоустановения срок В.Й. не е депозирал отговор на въззивната жалба. С молба от 15.06.2022 г. адв. И. М., в качеството ѝ на процесуален представител на другия ответник по делото – В. Ц. Й. е изразила становище, че жалбата по същество е неоснователна.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК „Топлофикация – Перник“ АД, гр. Перник е подала отговор, с който оспорва жалбата. Счита, изложените в жалбата оплаквания за неоснователни, а постановения съдебен акт за правилен и законосъобразен. По

същество отправя искане за потвърждаване на атакувания съдебен акт.

Окръжен съд Перник, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните намира за установено следното:

Пред Районния съд е предявен установителен иск по чл. 415, вр. чл. 124 ГПК.

Производството е образувано по искова молба подадена от „Топлофикация – Перник” АД, с ЕИК: 113012360, със седалище и адрес на управление ***, с искане да бъде установено спрямо ответниците В. Ц. Й. и Р. Ц. Д., че дължат сумата в размер на 359.90 лв., която следва да заплатят разделно всеки съответната си идеалната си част, представляваща стойността за доставена, ползвана, но незаплатена топлинна енергия за апартамент, находящ се в ***, от които главница в размер на 315.33 лв., за периода от 01.12.2018 г. до 30.04.2020 г., включително, законна лихва за забава на месечните плащания в размер на 44.57 лв. за периода от 08.02.2019 г. до 16.02.2021 г., както и законната лихва върху главницата от 315.33 лв., считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ, до окончателното изплащане на сумата, като В. Ц. Й. следва да заплати сумата в размер на 179.95 лв., представляваща $\frac{1}{2}$ ид. част от общият дълг, от които главница в размер на 157.66 лв. за периода за периода от 01.12.2018 г. до 30.04.2020 г., законна лихва за забава на месечните плащания в размер на 22.28 лв. за периода от 08.02.2019 г. до 16.02.2021 г., както и законната лихва върху главницата от 157.66 лв. считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ, до окончателното изплащане на сумата, а Р. Ц. Д. следва да заплати сумата в размер на 179.95 лв., представляваща $\frac{1}{2}$ ид. част от общият дълг, от които главница в размер на 157.66 лв. за периода за периода от 01.12.2018 г. до 30.04.2020 г., законна лихва за забава на месечните плащания в размер на 22.28 лв. за периода от 08.02.2019 г. до 16.02.2021 г., както и законната лихва върху главницата от 157.66 лв., считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ. до окончателното изплащане на сумата, както и да заплатят направените по делото разноси и юристконсултско възнаграждение.

Ищецът „Топлофикация – Перник” АД, твърди, че между топлопреносното предприятие и ответниците била налице облигационно правна връзка създадена по повод продажба на топлинна енергия, тъй като ответниците притежавали за процесния период качеството „клиент на топлинна енергия за битови нужди” по смисъла на Параграф 1, т. 2а от ДР от ЗЕ, а отношенията между тях били уредени по начин установен в Общи условия съгласно чл. 150, ал. 1 от ЗЕ. Съществуващото правоотношение било възникнало с присъединяване на имота, към топлопреносната мрежа и откриване на партида на абоната на топлофициран имот и в качеството си на „клиент на топлинна енергия за битови нужди“ и съгласно Общите условия на договора – ответника бил задължен в 30-ет дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася да заплати потребената топлинна енергия в размер посочен в

ежемесечните фактури.

В срок е постъпил отговор на исковата молба от Р. Ц. Д., с който искът е оспорен като се поддържа, че липсва облигационна връзка между страните.

Вторият ответник по делото – В. Ц. Й., в законоустановения месечен срок не е подал отговор.

С обжалваното решение Районният съд е приел, че ответниците са съсобственици с по ½ ид.ч. от процесния имот и е направил извод за наличие на облигационна връзка между страните и е уважил исквете.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, а по останалите въпроси съдът е ограничен от посоченото в жалбата.

Спорният въпрос е дали жалбоподателят Р. Ц. Д., е потребител на топлинна енергия.

По същество жалбоподателката поддържа, че не дължи сумите, за които е предявен искът, тъй като няма качеството на клиент на топлинна енергия за имота описан в исковата молба.

По силата на [чл. 150, ал. 1 от Закона за енергетиката](#) (ЗЕ) продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР. По силата на [§. 1, т. 2а от ДР на ЗЕ](#) (в сила от 17.07.2012 г.) битов клиент е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ОУ за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация – Перник“, АД, купувач на топлинна енергия може да бъде всяко физическо лице, което е собственик или титуляр на вещно право на ползване в имот в топлоснабдена сграда. От тези разпоредби следва, че потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия и я използва за собствени нужди като ползва топлоснабдения имот по силата на вещно или по силата на облигационно право на ползване.

За установяване обстоятелството, че ответницата Р. Ц. Д., е потребител на топлинна енергия, ищцовата страна е представила Договор за продажба на държавен недвижим имот от *** г., удостоверение за наследници на С. Д. В., Заявление за откриване на партида подадено на *** г. от В. Ц. Й. и извлечение от сметка. Видно от представеното извлечение от сметка, то в ищцовото дружество като титуляр на партидата, открита за топлоснабдения имот, е вписан В. Ц. Й.. Видно от Справка за постоянен и настоящ адрес изготвена по ч.гр.д. № 1174 по описа на Районен съд Перник за 2021 г., Р. Ц. Д. е с постоянен и настоящ адрес *** от 05.09.2000 г. Други

доказателства за установяване качеството на клиент на топлинна енергия, не са ангажирани от ищцовата страна.

Въз основа на събраните по делото доказателства, настоящият въззивен състав счита, че не е установено по несъмнен начин, че Р. Ц. Д. е била клиент на топлинна енергия през исковия период. От представените по делото Заявление за откриване на партида и извлечение от сметка се установява, че като титуляр на партидата, открита за топлоснабдения имот, е вписан В. Ц. Й.. Ищецът, чиято е и тежестта на доказване, е следвало да представи други доказателства, въз основа на които да може да се направи извод за притежавано качество на клиент на топлинна енергия на посоченото лице (жалбоподателката Д.) относно топлоснабдения имот, което не е сторено. Различен извод не може да се направи и от разпоредбата на [чл. 32, ал. 5 ЗМДТ](#). По силата на последната подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници, но същата норма не предвижда, че тази декларация ги обвързва и при спор относно удостоверените с нея факти, то последните подлежат на доказване по правилата на ГПК. По делото липсват доказателства, от които да следва извод, че ответницата по иска се е съгласила с доставката на топлинна енергия в имота посочен в исковата молба – получаване на документи във връзка с извършваната доставка, плащания и др., като в тази връзка е безспорно установено, че пратидата за имота се води на името на В. Ц. Й., а отвеницата В. К. С. живее на друг адрес от 2000 г.

След като по делото не са ангажирани доказателства относно това, че Р. Ц. Д., е била клиент на топлинна енергия през исковия период за имот находящ се в ***, се налага извод, че предявеният против нея иск е неоснователен, поради което и решението в частта му, с която същият е уважен следва да се отмени и да се постанови друго такова, с което искът да бъде отхвърлен.

В останалата част, с която исковите срещу В. Ц. Й. са уважени, като необжалвано Решение № 261171 от 24.11.2021 г., постановено по гр.д. № 2062 по описа на Районен съд Перник за 2021 г. е влязло в сила.

С оглед изхода на делото разноските, за които е осъдена въззивницата Д. в първоинстанционното производство по гр. д. № 2062 и по ч. гр. д. № 1174 и двете по описа на Районен съд – Перник за 2021 г., следва да останат в тежест на ищеца „Топлофикация – Перник“ АД.

Жалбоподателката В. К. С. не претендира разноси.

Водим от гореизложеното Окръжен съд Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Решение № 261171 от 24.11.2021 г., постановено по гр.д. № 2062 по описа на Районен съд Перник за 2021 г. в частта, с която е признато за установено, че Р. Ц. Д. дължи

на „Топлофикация – Перник“ АД, гр. Перник, сумата от 179.95 лв., представляваща ½ ид. част от общият дълг, от които главница в размер на 157.66 лв. за периода за периода от 01.12.2018 г. до 30.04.2020 г., законна лихва за забава на месечните плащания в размер на 22.28 лв. за периода 08.02.2019 г. до 16.02.2021 г., както и законната лихва върху главницата от 157.66 лв., считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ до окончателното изплащане на сумата, както и в частта, с която Р. Ц. Д. е осъдена да заплати сумата от 267.50 лв. направени разноси в първоинстанционното производство по гр. д. № 2062 и по ч. гр. д. № 1174 и двете по описа на Районен съд – Перник за 2021 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от „Топлофикация – Перник“ АД със седалище и адрес на управление ***, с който е поискано да бъде признато за установено по отношение на Р. Ц. Д., с ЕГН: *****, че същата дължи на ищовото дружество сумата от 179.95 лв., представляваща ½ ид. част от общият дълг, от които главница в размер на 157.66 лв. за периода за периода от 01.12.2018 г. до 30.04.2020 г., законна лихва за забава на месечните плащания в размер на 22.28 лв. за периода 08.02.2019 г. до 16.02.2021 г., както и законната лихва върху главницата от 157.66 лв., считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ. до окончателното изплащане на сумата като НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____